

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 5C/33/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5718202159
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Nora Zátopková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2019:5718202159.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin sudkyňou JUDr. Norou Zátopkovou v právnej veci žalobkyne: C.. R. C., T.. XX.XX.XXXX, U. H. X. XXX/X, XXX XX C. V. Y. , právne zastúpená Mgr. Peter Toma, advokátom so sídlom Bôrová 446/36, 97101 Prievidza, proti žalovanej: D. I.Á., T.. XX.XX.XXXX, U. Č. H. H.. H. X/XXX, I. X, v konaní o vypratanie nehnuteľnosti, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná vypratať nehnuteľnosti nachádzajúce sa v okrese Martin, obec Martin, katastrálne územie C., a to byt č. XX, T. G. D. D. Č.. X, T. S. C. D. H. S. G. G. Č.: XXXX C. T. C. C. M. X. C.. Č.. XXXX/XX F. T. W. D. Č.. XXXX, D. B. Ú. I., Y. B., C.Ú. G. C. B. D. XXXX/XXXXXX T. G. Č. Z. G. F., C. H. S. G. G. Č.: XXXX C. T. C. C. M. X. C.. Č.. XXXX/XX, F.Í. T. W. D. Č.. XXXX, D. B. Ú. I., Y. B., G. C. B. D. XXXX/XXXXXX T. C. C. M. X. C.. Č.. XXXX/XX, S. C.: F. C. Z. T. B. D. XXXmX , F. T. W. D. Č.. XXXX, D. B. Ú. I., katastrálnym odborom do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobkyňa má voči žalovanej nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 100%. O výške trov konania bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca V.. J. Č. dňa 13.6.2018 podal žalobu o vypratanie nehnuteľnosti, v ktorej uviedol, že je výlučným vlastníkom nehnuteľnosti, bytu č. XX, T. G. D. D. Č.. X T. S. C. D. S. G. Č. G. XXXX, C. T. C. C.. Č.. XXXX/XX M. X., F. T. W. Č.. XXXX Y. Ú.. C., G. C. B. D. XXXX/XXXXXX T. G. Č. Z. G. F. S. G. G. Č. XXXX, C. T. C. C.. Č.. XXXX/XX, F. T. W. Č.. XXXX Y. Ú.. C. Z. G. C. B. D. XXXX/XXXXXX T. C. M. X. C.. Č.. XXXX/XX - F. C. Z. T. B. D. XXX I., F. T. W. Č.. XXXX Y. Ú.. C.. Takýto stav bol ku dňu podania žaloby, čo preukázal výpisom z listov vlastníctva. Žalobca uviedol, že žalovanú vyzýval, aby uvedenú nehnuteľnosť vypratala do 7 dní od doručenia výzvy, inak podá žalobu na súd. Zároveň dňa 18.4.2018 podal na Mestskom úrade v Martine písomný návrh na zrušenie trvalého pobytu žalovanej, ktorý mala registrovaný na uvedenej nehnuteľnosti. Žalovaná užívala predmetnú nehnuteľnosť bez právneho titulu a žalobca uviedol, že ako výlučný vlastník je obmedzovaný v riadnom užívaní nehnuteľnosti, t.j. riadnom vykonávaní jeho vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ktoré v budúcnosti chce predať tretej osobe. Svoj nárok uplatnil v súlade s ustanovením § 126 ods.1 Občianskeho zákonníka. Podaním zo dňa 23.8.2018 žalobca podal návrh na zmenu strany sporu na strane žalobcu a to z toho dôvodu, že došlo k prevodu nehnuteľnosti na nového vlastníka C.. R. C., ktorá súhlasila so vstupom do konania na strane žalobcu. K návrhu na zmenu žalobcu doložil výpisy z listu vlastníctva č. XXXX, č. XXXX.

2. Uznesením zo dňa 18.9.2018 súd pripustil zmenu subjektu na strane žalobcu tak, že doterajší žalobca V.. J. Č. z konania vystúpil a na jeho miesto vstúpila do konania C.. R. C..

3. Na základe výzvy súdu žalovaná sa vyjadrila k žalobe písomným podaním zo dňa 7.9.2018, kde uviedla, že žalobu žiada zamietnuť a to na základe tej skutočnosti, že žalobca nemal dostatok aktívnej legitímácie na konanie, pretože z informácií, dostupných z katastra nehnuteľností, vlastníckou predmetných nehnuteľností bola C.. R. C.. Ďalej žalovaná uviedla, že predmetný byt nadobudla členstvom v družstve, pričom 11.2.2002 uzavrel so svojou dcérou D. I., U..Č.. Č. zmluvu o prevode členských práv a povinností, ktorými previedla členský podiel na svoju dcéru D.. Táto dňa 27.4.2002 uzavrela manželstvo so žalobcom, byt však naďalej užívala žalovaná, na čom sa všetci traja, teda žalobca, jej dcéra aj ona dohodli, že bude byt užívať až do svojej smrti. Jednalo sa o ústnu dohodu, teda, že byt vo vlastníctve OSBD Martin, a všetky osoby mali len nájomný pomer a členský podiel. Členské práva neprešli na žalobcu, ale vznikol mu spoločný nájom bytu manželmi vzhľadom k tomu, že žalobcovi nevzniklo spoločné členstvo v družstve. V roku 2014 došlo k prevodu vlastníctva družstevného bytu na základe zmluvy o prevode vlastníctva družstevného bytu, ktorej právne účinky vkladu nastali 4.11.2014. V danom čase manželstvo dcéry žalovanej a žalobcu trvalo, a naďalej trvá. Z tohto dôvodu nie je zrejmé, ako mohol byť byt vrátane prislúšenstva nadobudnutý do výlučného vlastníctva žalobcu. Žalovaná uviedla, že dcéra podala na súde žalobu o určenie vlastníckeho práva k predmetnému bytu. Vec sa viedla pod sp.zn. 10C/20/2018.

4. K uvedenému zaslala žalobkyňa písomné vyjadrenie zo dňa 28.11.2018, v ktorom zdôraznila, že žaloba bola podaná dňa 13.6.2018 a ona nadobudla predmetné nehnuteľnosti povolením vkladu kúpnej zmluvy dňa 18.6.2018. Teda žalobca V.. Č. v čase podania žaloby bol vlastníkom predmetných nehnuteľností, až v priebehu konania došlo k prevodu vlastníckeho práva k týmto nehnuteľnostiam. Ďalej poukázala na to, že V.. Č. Z. dcéra žalovanej D. Č. uzavreli dohodu o zúžení bezpodielového spoluvlastníctva manželov formou notárskej zápisnice zo dňa 20.2.2014, z obsahu ktorej vyplýva, že sa vzťahuje na nehnuteľnosti, ktoré nadobudne do svojho výlučného vlastníctva V.. J. Č. a jednalo sa o nehnuteľnosti, ktorých vypratania sa v tomto konaní žalobou domáhal. Následne V.. Č. nadobudol predmetné nehnuteľnosti do svojho výlučného vlastníctva na základe prevodu vlastníckeho práva zo dňa 22.10.2014, kedy uzavrel zmluvu s Okresným stavebným bytovým družstvom v Martine. Okresný úrad Martin, katastrálny odbor rozhodol o povolení vkladu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam dňa 4.11.2014. Zdôraznil, že uvedené nehnuteľnosti nikdy nepatrili do bezpodielového spoluvlastníctva žalobcu a dcéry žalovanej. Od počiatku bol výlučným vlastníkom predmetných nehnuteľností V.. Č., ktorý ich ako výlučný vlastník previedol kúpnu zmluvou na C.. R. C.. K uvedenému vyjadreniu pripojila všetky relevantné listinné dôkazy a k návrhu žalovanej, aby došlo k prerušeniu konania do rozhodnutia vo veci, vedenej na tunajšom súde pod sp.zn. 10C/50/2018 žiadala, aby k prerušeniu konania nedošlo, pretože všetky relevantné právne skutočnosti je možné preukázať v tomto konaní.

5. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, listinnými dôkazmi - výpisom z LV č.XXXX, XXXX Y..Ú.. C., návrhom na zrušenie trvalého pobytu zo dňa 18.4.2018, zmluvou o prevode členských práv a povinností čl. 39, dohodou o zúžení rozsahu BSM, zmluvou o prevode vlastníctva družstevného bytu zo dňa 22.10.2014, rozhodnutím o povolení vkladu vlastníckeho práva zo dňa 4.11.2014 a zistil nasledovný skutkový stav:

6. V konaní mal súd nesporne preukázanú aktívnu legitímáciu pôvodného žalobcu V.. J. Č. a následne aj C.. R. C. s tým, že žalobca V.. Č. nadobudol predmetné nehnuteľnosti na základe právneho úkonu a to zmluvy o prevode vlastníctva družstevného bytu, ktoré nadobudol do svojho výlučného vlastníctva, v čase podania žaloby 13.6.2018 vlastnil tieto nehnuteľnosti a následne ich odpredal žalobkyňi kúpnu zmluvou, ktorej vklad bol povolený dňa 18.6.2018. Nehnuteľnosti, ktorých vypratania sa žalobkyňa domáhala patrili teda nesporne do jej výlučného vlastníctva a tieto užívala žalovaná, ktorá v predmetnom byte bývala avšak bez akéhokoľvek právneho titulu. V priebehu konania žalovaná nepreukázala žiadny právny vzťah k bytu, zotrvala len na tvrdení, že išlo o jej družstevný byt, ktorý previedla na dcéru so zaťom. Naďalej zostala v byte bývať. Mala vedomosť o tom, že zať potreboval finančné prostriedky a pokiaľ by žalobkyňi tieto peniaze boli vrátené, mohla by ona naďalej zostať v byte, v ktorom býva.

7. Žalobkyňa si uplatnila svoj nárok v súlade s ustanovením § 126 ods.1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje, najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto ju neprávom zadržuje.

8. V zmysle citovaného zákonného ustanovenia bola poskytnutá súdom ochrana vlastníckeho práva žalobkyňi, ktorá sa domáhala vypratania predmetnej nehnuteľnosti žalovanou. V priebehu konania

nedošlo k dohode medzi stranami sporu tak, ako boli súdom vedení v priebehu konania. Právny zástupca žalobkyne poukázal na to, že v roku 2018 sa uskutočnilo jednanie medzi stranami sporu s tým, že bola zo strany žalobkyne ponúknutá dohoda, avšak následne žalovaná na to nereagovala, jej dcéra podala žalobu na súd v konaní vedenom pod sp.zn. 10C/20/2018, kde sa domáhala určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, ktorá bola predmetom tohto konania (v obidvoch prípadoch sa jednalo o byt, v ktorom bývala žalovaná). V čase rozhodovania súdu bola žaloba o určenie vlastníckeho práva k predmetnému bytu vzatá späť.

9. Na základe zisteného skutkového a právneho stavu vo veci samej súd vyhovel žalobe, rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

10. O trovách konania bolo rozhodnuté v súlade s ustanovením § 255 ods.1 Civilného sporového poriadku a žalobkyňi bol voči žalovanej priznaný nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, ktorý ho vydal.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.